

بررسی وضعیت تغذیه طبیعی ماهی حسون (*Saurida tumbil*) در آبهای دریای عمان

اکرم بارکزایی^۱، تورج ولی نسب^۲ و مهدی شمسایی مهرجان^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد رشته شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

نویسنده مسئول مکاتبات: akrambarakzaii@yahoo.com

^۲ دانشیار موسسه تحقیقاتی شیلات، ایران.

^۳ استادیار گروه شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

تاریخ پذیرش: ۹۰/۰۱/۲۰

تاریخ دریافت: ۸۹/۰۹/۲۸

چکیده

این مطالعه به منظور بررسی زیست‌شناسی تغذیه ماهی حسون، در آبهای دریای عمان صورت گرفت. در سال ۱۳۸۸ در مجموع ۱۱۶ قطعه ماهی زیست‌سنجی شد که از این تعداد ۷۷ قطعه ماده بودند که حداقل و حداقل طول کل نرها به ترتیب ۴۵/۵ و ۴۵/۸ سانتی‌متر و حداقل و حداقل طول کل مادها به ترتیب ۲۵/۵ و ۵۳/۴ سانتی‌متر بود. نتایج نشان داد که با افزایش طول ماهی، وزن معده نیز افزایش می‌یابد. همچنین ماهی حسون دارای رژیم گوشتخواری است و از گونه‌های مختلفی از ماهیان از جمله بزرگ‌ماهی، بال‌اسپی، گواریم، دم‌رشتایی، زمین‌کن، پنجزاری، ساردین، منقار ماهی، کوت‌معمولی و پست لارو می‌گوید. ماهی مرکب و اسکوئید هندی تغذیه می‌کند. محاسبه شاخص فراوانی وقوع شکار (FP) نشان داد که بزرگ‌ماهی و بال‌اسپی به ترتیب با ۲۹/۶ و ۱۲/۹ درصد به عنوان غذای درجه دوم و فرعی محسوب می‌شوند و سربیان و سخت‌پوستان و سایر گونه‌های تغذیه شده به عنوان شکار تصادفی بوده‌اند. ماهی حسون فاقد غذای اصلی بوده و غذای خود را بر اساس در دسترس بودن گونه‌های موجود شکار می‌کند. میزان شاخص خالی بودن معده (CV) ۵۱/۷ درصد به دست آمد که با توجه به تفسیر (CV) مشخص گردید که این آبزی تغذیه متوسطی دارد. بیشترین میزان پر بودن معده (FI) ۹۳/۷ درصد در فصل زمستان و کمترین میزان آن ۳۶/۸ درصد در فصل تابستان بود.

واژه‌های کلیدی: حسون، رژیم غذایی، دریای عمان.

سن این گونه، در سواحل دریای عمان انجام نشده است. نتایج نشان می‌دهد حدود ۵ درصد ترکیب صید تراول کف را ماهی حسون تشکیل می‌دهد. دریای عمان در جنوب ایران با مساحتی حدود ۹۰۰/۰۰۰ کیلومتر مربع قرار دارد، و حداقل عمق این دریا ۳۲۰۰ متر است (کردوانی، ۱۳۷۴). ماهی حسون (*Saurida tumbil*) از جمله ماهیان کفرزی آبهای دریای عمان و خلیج فارس می‌باشد. این ماهی به نام‌های متعددی از قبیل کریشو، کیجار، کیمار، کاریچون و حسون نامیده می‌شود و نام

مقدمه

بر اساس مطالعات انجام شده در طول پروژه جامع و علمی ارزیابی ذخایر کفرزیان دریای عمان به روش مساحت جاروب شده، چنین مشخص شد که برخی از گونه‌ها، از جمله حسون معمولی در اکوسیستم آبهای خلیج فارس و دریای عمان در حال افزایش می‌باشد، به عبارتی دیگر این آبزی، جزء گونه‌های غالب منطقه شده است (Valinassab *et al.*, 2006). به جزء پروژه ارزیابی ذخایر، هیچ مطالعه‌ای در زمینه تغذیه، تولید مثل،

سیستان و بلوچستان (دریای عمان) و با استفاده از تور ترال کفی^۱ با چشم ساک تور ۷۵ میلی‌متر انجام شد. نمونه‌های جمع‌آوری شده از صید، با مشخص نمودن محل و منطقه، تاریخ صید و نگهداری در یخ به آزمایشگاه منتقل و مورد زیست‌سنجی قرار گرفت که زیست‌سنجی ماهی‌ها، شامل اندازه‌گیری طول چنگالی (FL)، طول کل (TL)، طول استاندارد (SL) بر حسب میلی‌متر، وزن بدن (BW)، وزن محتويات معده و وزن معده بر حسب گرم و تعیین جنسیت بود. اندازه‌گیری وزن با ترازوی دیجیتالی با حساسیت ۰/۱ گرم و اندازه‌گیری طول بر حسب میلی‌متر با خط کش بیومتری ماهی صورت گرفت. سپس ماهی را شکافته تا وزن معده پر مورد اندازه‌گیری قرار گیرد. در ابتدا کل محتويات معده خارج و با فرمالین ۱۰ درصد فیکس گردید. سپس در ظرف محتوى الكل ۷۰ درصد وارد و توزین گردید و در پی آن وزن معده خالی نیز به طور جداگانه تعیین شد. جهت بررسی میکروسکوپی، با استفاده از میکروسکوپ نوری کل محتويات معده بررسی شد. با استفاده از کلیدهای شناسایی معتبر در Davis, 1955; Carmelo, 1996; Todd & Laverack, 1991; Newell, & Newell, 1977 شناسایی نمونه‌های هضم نشده و یا تا حدی هضم شده و قابل تشخیص انجام شد. روش‌های مختلفی برای آنالیز محتويات معده وجود دارد که در مطالعه حاضر روش عددی به کار برده شد. اقلام غذایی و شکارهای قابل تشخیص مورد شمارش و شناسایی قرار گرفتند. بر اساس داده‌های ثبت شده، فاکتورهایی همچون شاخص پری معده (FI)، شاخص خالی بودن معده (CV)، درصد فراوانی وقوع نوع شکار (FP)، محاسبه شده

انگلیسی آن lizardfish می‌باشد. جنس کیجار، شامل ۲۱ گونه است که در آب‌های خلیج فارس، *Saurida tumbil* و *Saurida undosguamis* ۲ گونه از آن یافت می‌شود. این ماهی دارای بدن استوانه‌ای کوچک، سر نوک تیز و فشرده است (صادقی، ۱۳۸۰). این گونه با تور ترال کف صید می‌شود. در مطالعه‌ای که در آب‌های دریای عمان صورت گرفت، میزان توده زنده ماهی حسون را ۱۴۳۱ تن برآورد کردند و همچنین مقدار صید در واحد سطح (CPUA) گونه حسون را برای آب‌های خلیج فارس و دریای عمان محاسبه و درصد فراوانی آن را در این دو محیط آبی به ترتیب ۶/۵ و ۳/۷ درصد کل ترکیب صید کفزیان (ماهیان) تخمین زده‌اند (ولی‌نسب و دریانسب، ۱۳۸۴). سئوالی که مطرح می‌شود این که آیا این ماهی با تغذیه خاص خود در اکوسیستم دریای عمان هم‌بستی قابل توجه داشته و جزء گونه‌های غالب شده است و آیا می‌توان زمان حداکثر رشد و تغذیه ماهی حسون را برای فصل صید برنامه‌ریزی کرد؟ بر این منظور طی آزمایشی رژیم غذایی ماهی حسون به کمک برخی فاکتورهای تغذیه نظری شاخص فراوانی وقوع شکار (FP) و شاخص خالی بودن معده (CV) و شاخص پر بودن معده (FI) و درصد فراوانی اقلام غذایی مشاهده شده مورد بررسی قرار گرفت. دست یافتن به نوع رژیم غذایی ماهی حسون، میزان نوع مصرف غذا طی فصول مختلف سال نمونه‌برداری و تعیین ارتباط تغذیه با اندازه ماهی اهداف این پژوهش را تشکیل می‌دادند.

مواد و روش‌ها

نمونه‌برداری ماهی حسون به طور فصلی از اردیبهشت لغایت بهمن ۱۳۸۸، در آب‌های

^۱ Bottom trawl

در پایان آزمایش برای آنالیز واریانس داده‌ها و تجزیه و تحلیل اطلاعات، از نرم‌افزار SPSS استفاده شد.

و داده‌های حاصل به جداول Excel منتقل گردید. برای تعیین شاخص‌های تغذیه‌ای در ماهی حسون Euzen, 1987; (Dadzi *et al.*, 2000

تعداد معده‌ها با درجه پر بودن) = شاخص پری معده (FI)

$$FI = \frac{\text{تعداد کل معده‌های مورد بررسی}}{\text{تعداد معده‌ها}} \times 100$$

$$CV = \frac{\text{شاخص خالی بودن معده}}{\text{ES/TS}} \times 10$$

$$Fp = \frac{\text{شاخص فراوانی وقوع شکار}}{Ns/NS} \times 100$$

نتایج

کمترین مقدار طول چنگالی با میانگین (۲۹۳/۲) بر حسب میلی‌متر در فصل پاییز و حداقل آن با میانگین (۴۲۱/۴) مربوط به فصل زمستان می‌باشد (جدول ۱).

تعداد معده خالی، $TS = \text{تعداد کل معده‌های مورد بررسی}$
 $NS_J = \text{تعداد معده‌هایی که شکار مشخصی را دارند}$, $NS = \text{تعداد معده‌هایی که محتوى غذا هستند.}$

جدول ۱. نتایج حاصل از زیست‌سنجی ماهی حسون در آبهای سیستان و بلوچستان

کل			نر			ماده			پارامترها	فصل
$\bar{X} \pm SD$	حداقل	حداصل	$\bar{X} \pm SD$	حداقل	حداصل	$\bar{X} \pm SD$	حداقل	حداصل		
۳۱۹/۹±۴۰/۱A	۴۱۲	۲۶۲	۳۰۳/۴±۲۲/۵	۳۶۱	۲۶۲	۳۷۴/۷±۳۰/۸	۳۲۰	۴۱۲	FL(mm)	بهار
۳۵۶/۳±۴۳/۷b	۴۵۶	۲۹۵	۳۳۷/۳±۲۲/۶	۳۹۶	۲۹۵	۴۸۱/۱±۲۳/۹	۴۵۶	۳۵۵	TL(mm)	
۳۴۵/۵±۱۶۵/۸y	۳۸۸	۱۲۳	۷۷۴/۵±۲۷۴/۲۴	۴۵۶	۱۲۳	۵۷۷/۳±۱۷۱/۷	۸۸۱	۳۵۴	BW(g)	
۳۰۱±۶۲۷A	۴۷۸	۲۰۵	۲۷۹/۳±۳۸/۷	۳۴۷	۲۰۵	۳۴۸/۶±۷۸/۹	۴۷۸	۲۴۰	FL(mm)	
۳۳۴/۳±۷۰/۴b	۵۳۴	۲۲۸	۳۱۰/۵±۴۴/۲	۳۸۸	۲۲۸	۳۸۵/۳±۸۰/۵	۵۳۴	۲۵۵	TL(mm)	تابستان
۳۱۳/۷±۲۲۸/۷y	۱۲۱	۷۷	۲۲۶/۵±۹۶/۱	۴۴۵	۷۷	۵۰۲/۹±۳۳۷/۱	۱۲۱۶	۱۲۵	BW(g)	
۲۹۳/۱±۴۷/۳A	۴۶۰	۲۲۲	۲۷۸/۷±۳۲/۳	۳۸۰	۲۲۲	۳۴۶/۱±۵۸/۵	۴۶۰	۳۰۰	FL(mm)	
۴۷۱/۲±۳۱/۹ b	۵۱۰	۲۳۲	۳۰۹/۵±۳۹/۹	۳۸۰	۲۳۲	۳۸۶/۰±۶۴/۲	۵۱۰	۳۳۷	TL(mm)	
۲۶۹/۷±۱۶۲/۹y	۹۸۰	۱۲۴	۲۲۳/۱±۷۸/۷	۳۸۴	۱۲۴	۴۴۰/۳±۲۷۳/۱	۹۸۰	۲۶۷	BW(g)	پاییز
۴۲۱/۴±۳۰/۰B	۴۷۴	۳۷۳	۳۹۸/۳±۱۴/۶	۴۱۰	۳۸۲	۴۲۶/۷±۳۰/۵	۴۷۴	۳۷۳	FL(mm)	
۴۷۱/۲±۳۱/۹a	۵۲۳	۴۲۳	۴۴۳±۱۶/۶	۴۵۵	۴۲۴	۴۷۷/۷±۳۱/۴	۵۲۳	۴۲۳	TL(mm)	
۶۷۹/۲±۲۱۶/۴X	۱۰۳۸	۱۱۲	۶۲۵/۸±۹/۷	۶۳۳		۶۹۱/۵±۲۴۰	۱۰۳۸	۱۱۲	BW(g)	

A,B,C: حروف مشابه بیان گر عدم اختلاف معنی‌داری است ($P < 0.05$); a,b,c: حروف مشابه بیان گر عدم اختلاف معنی‌داری است ($P > 0.05$)

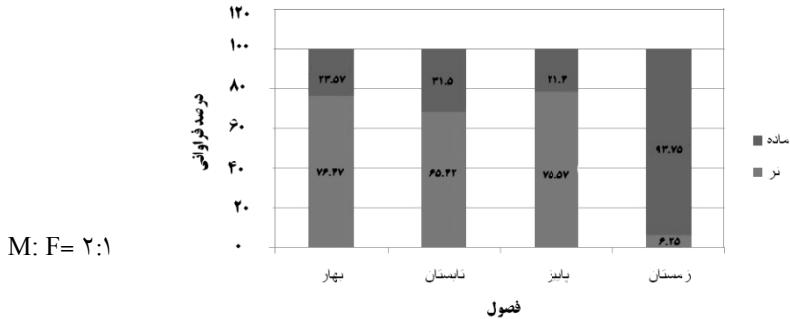
X,y,z: حروف مشابه بیان گر عدم اختلاف معنی‌داری است ($p > 0.05$)

میانگین (۶۷۹/۲) در فصل زمستان می‌باشد. نتایج مقایسه با استفاده از آزمون توکی (جدول ۱) بیانگر عدم اختلاف معنی‌دار مشخصه‌های طول چنگالی، طول استاندارد و وزن کل بین فصول بهار، تابستان و پاییز است و با فصل زمستان اختلاف معنی‌داری دارند ($P < 0.05$).

کمترین مقدار طول استاندارد با میانگین (۳۳۴/۳) بر حسب میلی‌متر در فصل تابستان و بیشترین مقدار آن با میانگین (۴۷۱/۲) میلی‌متر در فصل پاییز و زمستان مشاهده گردید. همچنین کمترین مقدار وزن کل با میانگین (۲۶۹/۷) بر حسب گرم در فصل پاییز و بیشترین مقدار آن با

فصل مختلف نمونه برداری نشان داده شده است که به جز در فصل زمستان در فصل های دیگر تعداد ماهی های نر بیشتر از ماده بوده است.

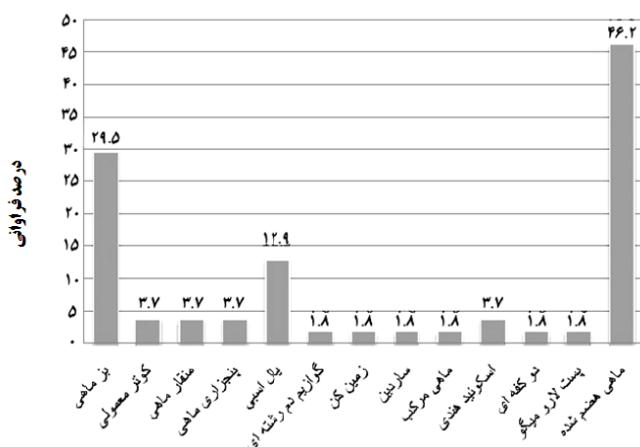
طبق نمودار ۱، در این تحقیق ۱۱۶ قطعه ماهی مورد زیست‌سنگی واقع گردید. از این تعداد ۷۷ قطعه نر و ۳۹ قطعه ماده بودند. در صد فراوانی نسبت جنسی در



نمودار ۱. درصد فراوانی جنس‌های نر و ماده ماهی حسون به تفکیک فصول

درصد و ۱۲/۹ درصد از محتويات معده را تشکیل داده بودند و سایر اقلام غذایی طبق نمودار ۲، به نسبت تقریباً برابری در معده ماهیان مورد مطالعه شناسایی شده‌اند.

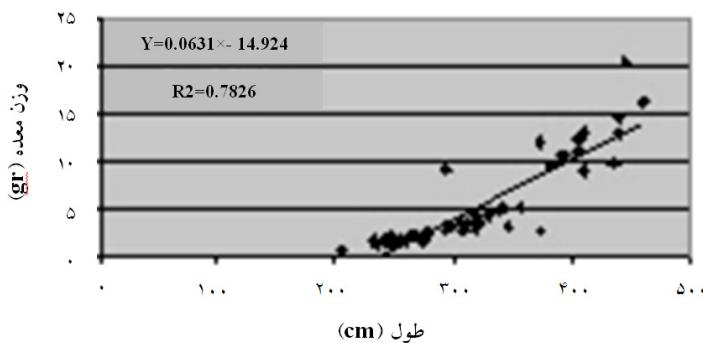
از ۱۱۶ مورد برسی، ۶۰ مورد خالی، ۲۶ معده پر و ۳۰ معده نیمه پر بودند. در معده‌های مطالعه شده ماهی هضم شده $46/2$ درصد و ماهی‌های بین ماهی، و بال اسید به ترتیب $29/6$



نمودار ۲. شاخص فراوانی وقوع شکار (FP) برای گروه‌های غذایی

افزایش گروه‌های طولی به صورت چشمگیری
افزایش پیدا می‌کند و ماهیان با طول بیشتر
محته بات معده بسته شود، اما به دندن.

با توجه به نمودار ۳، ارتباط مثبتی بین طول و وزن معده در ماهیان مطالعه شده وجود دارد، با این توضیح که با افزایش طول، وزن معده نیز افزایش پیدا می‌کند. میانگین محتویات معده نیز با



نمودار ۳. رابطه طول چنگالی و وزن معده ماهی حسون

تابستان می باشد. تعیین شاخص CV، کمترین میزان خالی بودن معده در فصل زمستان، ۶/۲ درصد و بیشترین مقدار خالی بودن معده در فصل تابستان ۶۳/۱ درصد را نشان می دهد.

با توجه به نتایج بررسی و تعیین شاخص پر بودن (FI) (جدول ۲) مشخص شد که بیشترین تغذیه ماهی حسون در فصل زمستان بوده است. در نتیجه بیشترین FI، ۹۳/۷ درصد و کمترین مقدار، ۳۶/۸ درصد بوده که مربوط به فصل

جدول ۲. شاخص خالی و پر بودن معده در کل نمونه های ماهی حسون

CV	FI	خالی		نیمه پر		پر		تعداد	فصل
		درصد	n	درصد	n	درصد	n		
۵۸/۸	۴۱/۲	۵۸/۸	۲۰	۲۶/۵	۹	۱۴/۷	۵	۳۴	بهار
۶۳/۱	۳۶/۸	۶۳/۱	۲۴	۲۸/۹	۱۱	۷/۹	۳	۳۸	تابستان
۶۰/۷	۳۹/۳	۶۰/۷	۱۷	۲۵	۷	۱۴/۲	۴	۲۸	پاییز
۶/۲	۹۳/۷	۶/۲	۱	۱۸/۷	۳	۷/۵	۱۲	۱۶	زمستان
۵۱/۷	۴۸/۲	۵۱/۷	۶۰	۲۸/۸	۳۰	۲۲/۴	۲۶	۱۱۶	جمع کل

$FP \leq ۵۰$ بود، می توان بیان نمود که غذای مصرف شده جزء غذای فرعی و دست دوم ماهی محسوب می شود و این که بیشتر مقدار تغذیه ماهی حسون مربوط به بز ماهی بوده و این گونه غذای اصلی ماهی حسون محسوب نمی شود. سایر غذاهای مورد تغذیه نیز FP کمتر از ۱۰ درصد را به خود اختصاص داده اند که نشان دهنده آن است که سایر گونه ها با توجه به شاخص FP غذای تصادفی این ماهی می باشند. از آن جایی که شاخص فراوانی و قوع شکار برای هیچ یک از

بحث و نتیجه گیری

بررسی و شناسایی محتویات معده در مطالعه حاضر نشان داد که این گونه از ماهیان متنوعی از قبیل بز ماهی، یال اسبی، کوتور ماهی، پنجزاری، گوازیم دم رشتہ ای، زمین کن، سارдин و به مقدار کمتر از سرپایان و نرم تنان و سخت پوستان تغذیه می کنند و بیشترین تغذیه ماهی حسون به بز ماهی با شاخص فراوانی ۲۹/۶ درصد در رتبه بعدی یال اسبی یا شاخص فراوانی ۱۲/۹ درصد ارتباط دارد. با توجه به شاخص فراوانی و قوع شکار و این که

و سرپایان به مقدار کمتر یافت شد که بیشترین مقدار مورد تغذیه از گونه گوازیم با شاخص FP ۲۰ درصد و در رتبه بعدی گیش ماهیان با FP ۱۶/۵ درصد بوده است که گونه‌های شناسایی شده به جزء، بزمahi و سرپایان بقیه گونه‌ها در مقایسه با مطالعه حاضر وجود نداشت که می‌تواند به علت تفاوت در پراکندگی و تراکم گونه‌ها در آب‌های مورد مطالعه باشد. در مطالعه حاضر میانگین شاخص خالی بودن معده (CV) در کل سال ۵۱/۷ درصد محاسبه شد که نشان‌دهنده آن است ماهی حسون در مجموع یک آبزی با تغذیه متوسط می‌باشد. بیشترین میزان این شاخص ۶۳/۱ درصد در فصل تابستان و کمترین میزان آن ۶/۲ درصد در فصل زمستان به دست آمد. (2006) Soofiani *et al.* میانگین شاخص خالی بودن CV در آگوست (مرداد) ۴۵/۴ درصد و کمترین میزان در فوریه (بهمن) ۶/۶ درصد بوده است. همچنین در مطالعات انجام شده توسط ایزدیان و همکاران (۱۳۸۵) میانگین شاخص خالی بودن معده ۶۰/۶ درصد به دست آمد که مشخص نمود ماهی حسون یک آبزی با تغذیه نسبتاً کم می‌باشد. بیشترین میزان این شاخص هم ۹۵ درصد در مرداد ماه و کمترین میزان آن هم ۳۵/۷ درصد در دی ماه حاصل شد. همان‌طور که مشاهده می‌شود در فصول مشترک در هر سه مطالعه این شاخص دارای بیشترین و کمترین میزان خود می‌باشد، با این تفاوت که از نظر اعداد، مطالعه حاضر با دو گزارش قبلی اختلافاتی دارد.

میزانی (۱۳۸۵) در تحقیقی که در راستای همین بررسی در مورد تولیدمثل ماهی حسون در آب‌های استان هرمزگان انجام شد، فصل تخم‌ریزی این گونه را شهریور ماه تعیین نمود که با خالی بودن معده‌ها همزمان بود. از نتایج به

گونه‌های مورد تغذیه بالاتر از ۵۰ نمی‌باشد، غذای اصلی این گونه، ماهی محسوب نمی‌شود. Soofiani *et al.* (2006) در خلیج فارس در منطقه هندیجان خوزستان نشان داد، که بخش اعظم گونه‌های مورد تغذیه ماهی حسون، شامل گیش ماهی، شگ ماهی، ماهی حسون، یال اسپی و به مقدار کمتر سخت پوستان و سرپایان بوده است که به طور نسبی با گونه‌های شناسایی شده معده ماهیان مطالعه حاضر شباهت دارد. با این تفاوت که هیچ گونه‌ای از گیش، شگ ماهی و حسون در این مطالعه شناسایی نشد. نیامی‌مندی (۱۳۶۹) در گزارش خود که در آب‌های ناحیه بحر کانسر تا خلیج نایند انجام داده است، بیان کرده که در فصل زمستان پنجزاری و بزمahi غذای اصلی این گونه را تشکیل می‌دهد و در فصل بهار، ساردهین و پنجزاری بیشتر در رژیم غذایی ماهی حسون دیده شده است و در فصل تابستان و پاییز گونه‌های مختلفی از آبزیان در رژیم غذایی آن پیدا شده است. این مطالعه تفاوت‌هایی با پروژه حاضر دارد، بدین صورت که در فصل زمستان بیشتر از گونه‌های بزمahi و یال اسپی تغذیه شده است و در سایر فصول نیز تغذیه از بزمahi، بیشتر از سایر گونه‌های تغذیه شده بوده و بقیه اقلام غذایی به طور مساوی گاه‌آماً با فراوانی اندکی نسبت به هم مورد تغذیه قرار گرفته‌اند که می‌توان این موضوع را به تفاوت پراکنش گونه‌های مختلف در آب‌های دو ناحیه مورد مطالعه ربط داد. همچنین در تحقیق حاضر در هیچ یک از فصول ماهی به عنوان غذای اصلی شناخته نشد.

در مطالعه ایزدیان و همکاران (۱۳۸۵) در آب‌های سواحل هرمزگان که به صورت ماهیانه انجام شد، در معده ماهیان مورد بررسی گونه‌هایی چون گوازیم، گیش، شگ، بزمahi، حسون ماهیان

- (۵) میرزابی، م.، ۱۳۸۵. بررسی تولید مثل ماهی حسون (*Saurida tumbil*) در آبهای ساحلی استان هرمزگان. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال: ۵۰-۵۲.
- (۶) نیامی مندی، ن.، ۱۳۶۹. بررسی برخی از خصوصیات زیستی هشت گونه ماهیان خلیج فارس. انتشارات معاونت اطلاعات علمی سازمان تحقیقات و آموزش شیلات ایران.
- 7) Carmelo, R. J., 1996. Identifying marine phytoplankton. Academic Press. 584 p.
- 8) Dadzie, S., Abou-Seedo, F., and Shallal, T. A., 2000. The onset of spawning in the silver pomfret, *Pampus argenteus* (Euphrasen), in Kuwait waters and its implications for management. *Fisheries Management and Ecology*: 501-510.
- 9) Davis, C. C., 1955. The marine and freshwater plankton Michigan state university press. 541pp.
- 10) Euzen, E. 1987. Food habits and composition of some fish of Kuwait. *Kuwait Bulletin of Marine Science*, 9: 65-85.
- 11) Newell, G. E., and Newell, R. C., 1977. Marine plankton a practical guide 5th ed. Hutchinson and Co.Ltd; London: 244.
- 12) Soofiani, N. K., Keivany, M.Y., and Shooshtari, I. M., 2006. Contribution to the biology of the lizardfish, *Saurida tumbil*, from the Persian Gulf. *Zoology in the middle East*, 38: 49-56.
- 13) Todd, C. D., and Laverack, M. S., 1991. Coastal marine zooplankton: A practical manual for students. Cambridge Univ. Press, Cambridge: 106.
- 14) Valinassab, T., Daryanabard, R., Dehghani, R., and Pierce, G., 2006. Abundances of demersal fish resources in the Persian Gulf and Oman Sea. *Journalal of Marine Biological Association*: 1455-1462

دست آمده می توان بیان نمود که ماهی حسون گوشت خوار بوده و از طیف وسیعی از گونه های مختلف ماهیان، سرپایان و سخت پوستان تغذیه می کند. هیچ گونه ای از بچه ماهی حسون در تغذیه این ماهی یافت نشد که می توان اذعان داشت به علت کثرت و تنوع زیاد مواد غذایی در این منطقه، کمتر کانی بالیسم پرداخته است. این گونه فاقد غذای انتخابی بوده و غذای خود را بر اساس در دسترس بودن و تراکم گونه های موجود صید می کند، همچنین آبزی با تغذیه متوسطی بوده و حداقل تغذیه این گونه در فصل زمستان و حداقل آن در فصل تابستان که احتمالاً زمان تخم ریزی ماهی حسون در این فصل است، می باشد. با توجه به این نکته می توان عنوان نمود که مناسب ترین زمان برای صید این گونه اوخر زمستان و یا اوایل فصل بهار می باشد.

منابع

- (۱) اسدی، م. و دهقانی پشتروodi، ر.، ۱۳۷۵. اطلس ماهیان خلیج فارس و دریای عمان. وزارت جهاد سازندگی. سازمان تحقیقات و آموزش شیلات ایران: ۲۲۷ صفحه.
- (۲) ایزدیان، م.، سیف آبادی، ج.، و ولی نسب، ت.، ۱۳۸۵. بررسی رژیم غذایی ماهی حسون (*Saurida tumbil*) در آبهای ساحلی استان هرمزگان. مجله علمی شیلات ایران، ۳، ۲۳-۳۳.
- (۳) صادقی، ن.، ۱۳۸۰. ویژگی های زیستی و ریخت شناسی ماهیان جنوب ایران. انتشارات نقش مهر: ۴۳۸ صفحه.
- (۴) کردوانی، م.، ۱۳۷۴. اکوسیستم آبی ایران (خلیج فارس و دریای عمان). قوس.

Feeding of *Saurida tumbil* in the Oman Sea Waters

A. Barakzaii^{1*}, T. Vallinassab², and M. Shamsaee Mehrjan³

1*) M. Sc. Student in Fishery Engineering, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
Corresponding Author: akrambarakzaii@yahoo.com

2) Associate Professor, Iranian Fisheries Research organization, Tehran, Iran.

3) Assistant Professor, Fishery Department, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Abstract

In order to study the nutritional behavior of *Saurida tumbil* in the Oman Sea (Sistan & Baluchistan province), a total of 116 specimens were seasonally collected, of which 77 specimens were males and 39 specimens were female. The minimum and maximum length of males was respectively 22.8 and 45.5 cm and for females there were 25.5 and 53.4 percent. The results showed that by increasing TL, the weight of stomach will increase too. In this study, the kind of food, some factors such as frequency percentage, Vacuity Index, Gastromatic Index of different food items were calculated. Also, results showed that *Saurida tumbil* has the Carnivorous diet and feeds on e.g Upeneus sulphureas, Trichiurus lepturus, Nemipterus japonicas, Platycephalus indicus, Leiognathus bindus, Sardinella sp. Tylosurus corcodilus, Sphyraena putnamiae, shrimp postlarve, Sepia pharaonis and Uroteuthis duvauceli. The measurement of (FP) Index expressed that Upeneus sulphureas and Trichiurus lepturus respectively by (FP) 29.6 and 12.9 percent are the seconds and main foods. Cephalopoda, Crustacea and other species are random hunts. *Saurida tumbil* doesn't have any target food and hunts its foods according to the availability of existence nutrition species. Vacuity index was obtained 51.7% and it was recognized by the explanation of (CV) so this aquatic animal has the medium nutrition. The maximum Index of (FI) 93.7 percent occurred in winter and the minimum 36.8% occurred in summer.

Keywords: *Saurida tumbil*, Diets, Feeding, Oman Sea.